

Thoma scusolum cōtenta infelice cōiuge, cōtemp̄ta hōstlate.
 Nam fama cōtemp̄erat oliz. Non dico qd̄ patrauerit quia
 notū est oibz. Sed dico qd̄ uxoris dedecus paruisse.
 Is ab oibz cōternit, ac merito iudicabit̄ abiectissim̄ inter
 om̄s mortales. p̄tereo filiuz, q̄ cū m̄re p̄ id t̄pus̄ pro develi-
 to a se hitus̄ ē. Nam p̄posita hic nō est eius facinora
 sigillatiz recense. Nec si sint illa eiusmodi sunt que
 eplaz cōplecti q̄ant angustia. *Vex tu optie hic etiaz*
atqz et cōsiderato te hortor, ac rogo, quoz d̄z hūm̄
cā t̄ delegata sit. Et q̄dem *Johes ferufinus vir clari-*
ssim̄ ut ē, sic et her̄ innocētissim̄, atqz abstinetissim̄
inter mortales. Nec dilligit̄ mō, s̄ et collit̄ i hoc bonaz
 artium ḡnatio. ac p̄inde collit̄, q̄i deus q̄dam sapie x
 p̄sident̄. pius natea. misicors. *Benignus. liberalis. rect̄,*
& nri p̄ncipis eiusqz d̄niūse rei. p. amator. Quō r
 maxie fit, ut plimi demirent̄, atqz exerceant̄ accusatōis
 illius neq̄ssimi temeritate. in tua vero sp̄ent̄ eq̄tatez, atqz
 virtutem. proinde te magnope hortor, ad hanc tui ex-
 p̄tationē, & laudem accelera. absolue viros innocentes,
 ac puros, meminezis et dignitat̄s tue, & p̄ncipis status,
 q̄s. eateus felix et fortunatus p̄stabit, quatenus
 i eius Regno disa iusticia, et bonitas sic obsuatur,
 obsuaturqz. Romam ut omitta alios q̄p̄mum a fide
 & iusticia defecerunt imperium. Vale.

ANTONIUS *Antonius parnomita*
 parnomita *Cambio zalechario x*
 viro magno. s. p. d. duz tu reris fortasse me
 t̄ gr̄as h̄re, pro anullo que m̄ dono p̄xie dedisti, ego
 ingratus video, et te, incuso potius. Et n̄ p̄uersa hec
 donay cōsuetudo te parūp̄ excusare dampnare te
 et, atqz multare. Nam cū legeris, & ire sezipseris
 ad me sepenūo p̄clari illd̄ euripedis dictuz. Amicoruz
 oia comunia. Non aiaduertis si qd̄ aīco tuo des, id
 q̄dem amici ēē. Quoz qd̄ sup̄est. ceteraz rez id totuz
 ab amico alienum ēē. plane, q̄ d̄nū donat, & tradit